

Ksenia Kostenicz

"Stanisław Pigoń. Próba rekonstrukcji osobowości",
Kazimierz Wyka [w:] "Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H. Markiewicza, M. Rydlowej i T. Ulewicza", Kraków 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/48, 201

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) WYKA Kazimierz: Stanisław Pigoń. Próba rekonstrukcji osobowości. W: Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H. Markiewicza, M. Rydlowej i T. Ulewicza. Kraków 1972 s.7-56.

Odtworzenie rozwoju i kształtu ostatecznego osobowości Stanisława Pigoń. Autor rekonstruuje charakter i światopogląd Pigoń, szczególnie podkreślając decydującą rolę wpływów środowiska rodzinnego na ich ukształtowanie. Swoje życie osobiste i pisanstwo, działalność naukową i pedagogiczną podporządkował Pigoń zasadzie, "że czyn i praca człowieka orzekają o jego miejscu w świecie otaczającym" oraz że doskonalenie się, przede wszystkim moralne, jest obowiązkiem jednostki wobec narodu.

BP/48/56

K.K.

(II) DUBOWIK Henryk: Wspólne elementy w kierunkach literackich XX stulecia. W: Z problematyki gatunków i prądów literackich XIX i XX wieku. (Red. nauk. J. Konieczny). Bydgoszcz 1972. Bydgoskie Tow. Naukowe, s.25-38.

Autor zastanawia się, czy dwudziesty wiek stanowi kolejny okres literacki, czy też bezładny konglomerat zwalczających się kierunków. Charakteryzując różne ważne prądy artystyczne XX w., dochodzi do wniosku, że można połączyć je w jedną całość, a to dzięki następującym wspólnym elementom: 1) irracjonalizm - jako punkt wyjścia dla większości kierunków literackich naszej epoki; 2) podświadomość - jako źródło twórczości; 3) improwizacja - w miejsce logicznej kompozycji - jako podstawowa metoda twórcza; 4) obraz - jako główny element twórczości literackiej; 5) przekształcanie świata - jako zasadniczy cel sztuki.

BP/48/57

I.J.